

[Arbejds- og Socialministeren.]

Hvor stor Trangen er, vil selvfølgelig blive gjort til Genstand for Undersøgelse og Overvejelse, og som jeg sagde ved første Behandling af Lovforslaget, har vi endnu ikke, siden vi fik en Arbejdsløshedslovgivning, nogen Sinde haft nogen Minister eller nogen Rigsdag, det har stillet sig afvisende, naar Forhold, som kan komme til at foreligge gennem en truende stor Arbejdsløshed, har bragt Kasserne i økonomiske Vanskeligheder. Det er givet, at enhver Minister — jeg selv ogsaa — vil holde sig orienteret om disse Forhold og tage Stilling dertil, men først maa vi naturligvis have en begrundet, skriftlig Ansøgning fremsendt til Ministeriet, og derefter maa Kasserens Status, Kasserens Kontingentforhold og alt, hvad dertil hører, undersøges. Jeg vil gerne sige, at ethvert Kontingent maa naturligvis maales i Forhold til den Indtjeningsevne, man har, og jeg tør paastaa, at naar man stiller Kontingenterne — selv de forhøjede Kontingenter, som muligvis kommer fra 1. April i Arbejdsmandenes Kasse eller i andre Kasser — i Relation til den Indtjeningsevne, der er i Dag, vil den Procent af Lønnen, der anvendes til Kontingent, være lavere, end den var for 10 Aar siden, da andre sad ved Styret, og da man var nogenlunde tilfreds med de Forhold, som herskede. Men det betyder ikke, at vi vil lukke Øjenene for de Kasser, der er kommet i Trang. En Opsamling af Reserver er naturligvis bydende nødvendig, naar man bygger paa et forsikringsmæssigt Grundlag, men alle vil sikkert erkende, at har man saadanne Reserver, og kommer der Perioder, hvor man faar Brug for dem, skal man selvfølgelig ogsaa i nogen Grad ty til disse Reserver; det er derfor, de er opsamlet; det er derfor, de er til Stede.

De øvrige Ændringsforslag, som er stillet fra socialdemokratisk og kommunistisk Side, maa jeg alle afvise. Jeg vil hævde, at Lovforslaget, som det er forelagt, baade i sin Opbygning og i sin Vurdering af Forholdene er sundt og rigtigt, og at det tager behørigt Hensyn til alle Sider. Derfor maa jeg afvise de af disse to Partier stillede Ændringsforslag. Men jeg kunde godt have Lyst til at gøre opmærksom paa, at Socialdemokraterne er jo lidt i Vanskeligheder her, for det var saadan i gamle Dage, at naar de bød, var der ingen, der bød over. Men jeg kan ikke sige andet, end at Kommunisterne har forstaaet at smøre paa, saa det forslaar noget. Medens jeg antager, at de socialdemokratiske Forslag alt i alt vilde koste omkring en Snes Millioner Kroner, er jeg ikke sikker paa, at

Udgifterne ved Gennemførelse af Kommunisternes Forslag ikke kunde stige til baade 4 og flere Gange det Beløb, som Socialdemokraternes Forslag vilde kræve. Det siger jeg til Trøst for Kommunisterne; de behøver ikke at lægge mere paa, her er budt op, saa jeg ikke tror, der er nogen, der kan komme efter.

Jeg anbefaler det Ændringsforslag, Udvalget som Helhed har stillet, og tilraader at stemme imod de af Mindretallene stillede Ændringsforslag.

Gustav Pedersen: Den ærede Ordfører (Sønderup) gjorde nogle Bemærkninger vedrørende selve den økonomiske Stilling for Kasserne. Han maa dog erkende, at der har været et Underskud i Kasserne paa 10 Mill. Kr. for Perioden 1945—46, men jeg gør opmærksom paa, at dette var til Trods for, at der i den Periode var et ekstraordinært Statstilskud paa 90 Mill. Kr., som nu er faldet bort. Det vil sige, at med samme Arbejdsløshed skal man ikke blot oprette de 10 Mill. Kr., men ogsaa det ekstraordinære Statstilskud, som man ikke faar i indeværende Aar. Den ærede Ordfører har altsaa ingen Grund til at være ovenud rørt over sin Forstaaelse af Arbejdsløshedskasserens Vanskeligheder. Men det ærede Medlem var saa langt ude i sin Argumentation, at han mente, man nu var nær ved at naa Grænsen for, hvad der kunde kaldes forsikringsmæssigt. Maa jeg gøre opmærksom paa, at det er meget faa Arbejdsløshedskasser, der kan komme i Nærheden af 90 pCt. i Statstilskud. Tilbage af de ekstraordinære Tilskud udover det, der gives til Fortsættelseskassens Udgifter, som i Virkeligheden har en videregaaende Opgave, er der kun Huslejetilskud. Det vil sige, at for en normal Forsikring har man for de fleste Kasser Vedkommende omkring ved 80 pCt. i Statstilskud. Hvis den ærede Ordfører vil tro, at det saa vilde være fordelagtigt at lade Staten overtage det hele, har han en ejendommelig Opfattelse af, hvad der vilde være klog Socialpolitik. Han taler om, at Kontingentet kan sættes op. Jeg vil gerne understrege, at der saa tit tales om, at man ingen Steder har en bedre Sociallovgivning end her i Landet, men uden at faa Svar har jeg mange Gange spurgt, om man kender noget Land, hvor man kan faa Arbejderne til at betale et Kontingent, der kan sammenlignes med det, de danske Arbejdere betaler til deres Arbejdsløshedskasse og Organisation. Det tror jeg ikke, man kan, og ærede Medlemmer maa jo ikke glemme, at disse Kontingenter er med til at holde